

Hlava se čistí, když vzduchem sviští nůž

Na branku zahrady u novostavby na kraji Prahy by si **VILÉM ČOK** měl připevnit cedulku „Jen na vlastní nebezpečí“. Proč? Létají tu totiž občas vzduchem nože.

text **KRISTINA KOMŮRKOVÁ**
foto **MAFA – JAN ZÁTOŘSKÝ**

JE TO TAM! Zaseknout všechny tři vrhačí nože za sebou se Vilému Čokovi nepodařilo, tak na prkně připravil pro fotografa kamufláž.

Vilém Čok a nože? Ta představa ani moc neděsí, spíš rozesmívá. Vidím ho v duchu, třeba jak mne ve slavné masce z Vřískotu a v černé kápi prohánil s kudlou v ruce kolem domu. Ale i ty výkřiky děsu by měl dělat on, má na to lepší hlas, nepočítaje bláznivé grimasy. Ale showman v tomto směru trochu zklamal. Když bere nože do ruky, jdou žerty stranou.

„Lidi mají k chladným zbraním většinou odstup, bojí se jich,“ říká rocker. Ví, o čem mluví. Kromě nůž se vyzná i ve střelných zbraních. Léta má zbrojní pas a chodí střelit. „Ale žádný nůž ani pistole nikdy nikomu neublížily. Vždycky to záleží na ruce člověka, který zbraň drží.“

Musíte házet, házet, házet!

Vrhače nožů znám jen z cirkusu a z filmů. Vzpomínáte třeba, jak ve westernu Sedm statečných zneškodní bleskurychlý Britt svým nožem nepřítel dřív, než ten vůbec stačí tasit pistolí? Fajn kousek. Ze by měl ale někdo vrháni nožů jako koníček? Nikoho takového jsem v životě nepotkala. Až teď.

„Dělám to asi půl roku,“ vypráví Čok. „Tehdy jsem byl hodně ve stresu a hledal jsem nějakou aktivitu, která by mi pomohla. A vrháni nožů vám dokonale vyčistí hlavu.“

Jak takový trénink vypadá? Čok nejprve na trávník vysype slušnou sbírku nožů. Pár menších vrháků, tři klasické, pak jeden s oboustrannou čepelí a dokonce vrhačí hvězdičky. „S tou mě to moc nebaví. Má pět hrotů, takže se zasekne skoro pokaždý. A to mě nemotivuje,“ vysvětluje. Očekávám, že při té exhibici bude šaškovat, ale to probíhá jen při focení. Jakmile se pustíme do vrháni, je soustředěný a zasvěcuje mě do sportovních fines stejně nadšeně, jak když slávistický fanda popisuje vítězství nad Spartou.

O zahradní židli nejprve zapře dlouhé prkno, zasekne je v něm už nepočítaně – přejet po něm rukou, měla bych ji plnou trisek. „Tak začneme házet asi tady odsud,“ kroukuje zpěvák. „To budou takový tři metry.“ Do ruky bere základní nůž a chvíli s ním pohupuje. „Musíte najít těžšíte. Nůž je uprostřed vyvážený, takže když ho správně položíte na prst, nenakloní se.“

Nůž sevře v dlaní, ostří je polože-

VRHÁM Při vrhu nože musí být ruka kolmo k prknu

Volný čas Vilém Čok (47)

Ve výčinném listu má zapsanou profesí strojní mechanik. Jako baskytarista a zpěvák prošel kapelami Pražský výběr, Moped, Stromboli, Nová růže. V současnosti hraje se skupinou ByPass a v listopadu vydal svou osmou sólovou desku – Černoška s obrovským kozama. Hrál ve filmech (V žáru královské lásky, Prachákům těm je tu hej) a účinkoval v několika muzikálech (Jesus Christ Superstar, Obraz Doriane Graye, Excalibur). Nyní hraje v muzikálu Švejk.

no naplacato, napřáhne a hodí... Nůž se od desky zvonivě odrazí a padá do trávy.

„Musíte sledovat, jak ten nůž na desku dopadá a podle toho se pak posouváte. Viděla jste, jak teď do ní šel naplacato? To mu chybí ještě nějaký ten centák k dotočení. Takže musím o krok dál.“

Ani druhý pokus nevyšel. „Ale bylo to lepší. Už šel do dřeva špičkou. Teď musím zapracovat na švihlu, musím do toho dát sílu. To víte, vždycky ze začátku se musím rozházet, samo to hned nejde.“

Jak říká, tak udělá. Třetí nůž se zakousne do desky.

I při dalších pokusech má Vilém Čok bilanci stejnou. Když sešteluje vzdálenost a sílu hodu, podaří se mu třetí nůž konečně umístit do desky.

Ted je řada na mně. Patřím přesně k těm, o kterých Vilém Čok už mluvil. K nožím mám respekt. Vlastně ke všemu ostrému. Jako malá jsem si žiletkou

Nejhorší je sehnat prkno. Mně ho dali fanoušci

Různé nože vás zblbnou

Ve vrháni jsem samouk. Když jsem to začal dělat, zašel jsem do speciální prodejny a tam byl chlapík, který shodou okolností měl tohle hobby. Poradil mi, řekl mi, co mám jak dělat. A hlavně zdůrazňoval, že ze začátku musím házet a házet. Musí se vám to dostat do ruky a do hlavy. Ideální je nejdřív vrhat pořád stejným typem nože, aby člověk zjistil, jak a kde ho chytnout a vypracoval si nějakou techniku. Já jsem zkusil házet třemi čtyřmi typy nožů a nebylo to dobré, spíš mě to zblbilo. Každý je jinak těžký, jinak se bere. Člověk pak neumí pořádně házet s žádným.

Soutěžíme se synem

Házím jen pro radost, nikdy jsem nezavodil. Ale i tak potřebujete nějakou metu. Často soutěžím s mladším synem. Házáme každý vždycky deset vrhů proti sobě. Zatím mám skóre tak sedm. Syn bývá občas o zabodnutí lepší. Chtěl bych samozřejmě dát těch deset. Manželka naší zálibu bere v pohodě, hůř to nesla moje mamka. Nožů se bála. Nakonec se ale odhodlala, tak jsme si spolu zaházeli. Bylo to dobré, i když jí to moc nešlo. Ale oceňuju její odvahu, přeje jen je jí přes sedmkrát.

ZASEKNE SE? Vilém Čok hází minimálně na vzdálenost tří metrů od prkna. To by se ale na fotku nevešel, tak se část musela vyřznout.

rozřízla řádně palec. Od té doby jsem na ni nesáhla a už nesáhnou. „Tyhle klasické vrhačí nože nejsou moc ostré, aby šly uchopit a házet. Nejdůležitější je špička, která se musí zabodnout,“ uklidňuje mě trochu Čok. Opravdu se mu nikdy nic nestalo?

„Ale jo,“ přiznává. „Párkrát se nůž od dřeva odrazil a praštil mě. A v začátcích jsem se taky občas říz- nul, hlavně při držení nože s oboustrannou čepelí.“

Beru vrhačí nůž do ruky. Od těch, které znám, se liší i v tom, že nemá žádnou dřevěnou, plastovou či buhví jakou rukojet. Je celý kovový.

Zamířím, vrhnu... nic... nic... nic. Ještěže třem aspoň to prkno a neházm nože přes plot k sousedům k bazénu.

Myslela jsem, že vrháni nožů bude něco jako šipky. I když je vůbec neumíte, pokud nejste úplně leví, podaří se vám jich pár do terče umístit.

„Jenomže s noží je to jinak. „Tohle odradí od vrháni hodně lidí,“ pokyvuje hlavou Čok. „Myslí si, jak budou zabodávat jeden nůž za druhým. Ale tak to není. Musíte se soustředit, zkoušet. Při vrháni totiž potřebujete sladit tři faktory – vzdálenost od terče, jak a kde držíte nůž a sílu vrhu. Cokoliv z toho změníte, už nůž lítá jinak. Trvá to nějakou dobu, než najdete ten ideál. A ze začátku je to jen o tom házet, házet, házet.“

Mně se ten ideál to odpoledne najít nepodařilo. Af házím, jak chci, nůž jen naprázdno bouchá o desku. Chodím dopředu, dozadu, jak mi radí můj učitel. Ty hody nemají pořádnou razanci. Nůž se mi zabodne jen třikrát – do trávníku. Tenhle

sport chce prostě trpělivost a tu já moc nemám.

Naštvaní nože nevrhejte

Vrháni nožů není moc aktivní sportovní vyžití. Na to má Vilém Čok další koníčky.

„Rád lezu po umělých stěnách, lyžuju, plavu. Ale to už spolyká hrozně času, musíte tam dojet,“ říká Čok už v teple kuchyně. Po pár desítkách minut venku jsme totiž promrzli. Ne nadarmo se tahle zábava provozuje hlavně přes léto.

„Když mám práce nad hlavu, prostě vyjdu na zahradu a půl hodiny si házím. Takhle jsem si pořídil i běhací pás. Prostě jsem nechtěl nikam chodit, chtěl jsem to mít hned po ruce. Na druhou stranu mi ta činnost musí něco dávat. A vrháni je úžasný odplavovač stresu.“

To já si spíš dokážu představit, že bych si šla s kudlou zaházet tehdy, když by mě někdo pořádně naštal. To by ty nože svištěly...

„Tak to si nejsem vstíjet,“ usmívá se muzikant. „Vzteck bych do toho nemichal. Na vrháni se potřebujete maximálně soustředit, mit chladnou hlavu.“

Vilém Čok s sebou nosí občas nůž, i když vyrazí ven. Hlavně večer. „To je ale obyčejný zavírák. Mám ho pro pocit bezpečí,“ tvrdí. „Vrháni беру jen jako sport. Házet nožem na člověka by mě nenapadlo, i když je to také bojový styl.“

Ulevilo se mi. Bála jsem se, že mě Čok bude chtít stať k prknu jako v cirkusu. Přece jen tak přesnou mušku ještě nemá.

kristina.komurkova@mfdnes.cz

Oblečení
Hlavně volné, pohodlné, aby se vám dobře házelo.

Nože
Stačí vám úplně základní typ. Hlavně musí být dobře vyvážený, pevný, z dobrého materiálu a měl by se dobře držet. Takový nůž pak bude dobře lítat. Dobré je si jich koupit víc, ideálně tři až pět, aby člověk pořádně nemusel běhat k prknu a zpátky.

Prkno
Mělo by být z měkkého dřeva, nejlepší je smrkové. Ale měl jsem problém ho sehnat. Prkno musí být kvůli házení široké, v hobby marketech prodávají úzka. Tak jsem si nechal spasovat čtyři dohromady, ale nic nevydržela – za dva týdny jsem je rozštípal. Nakonec jsem si prkno přivezl z Bruntálu, kde mi ho dali fanoušci.